ECLI:LV:RVPT:2018:1114.C30515918.2.S
Civillieta Nr.C30515918
Lietvedības Nr.C-5159-18/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 14.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Z. Studente,
ar tiesas sēdes sekretāri H. Miķelsoni,
piedaloties prasītāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. A/,
atbildētāja pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam J. Rozenfeldam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, prasībā pret SIA "ELIZABETES CENTRS", reģistrācijas Nr.40003344230, par preču zīmju nelikumīgas izmantošanas pārtraukšanu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2018.gada 22.martā saņemts /pers. B/ (turpmāk – Prasītāja) prasības pieteikums pret SIA "ELIZABETES CENTRS" (turpmāk – Atbildētājs) par preču zīmju nelikumīgas izmantošanas pārtraukšanu.

[1] Prasītāja pieteikumā norāda, ka pamatojoties uz 2006.gada 15.decembra pieteikumu, Patentu valdes Preču zīmju reģistrā reģistrēta preču zīme ar reģistrācijas Nr. M 58 795 (turpmāk – Preču zīme), kas sastāv no grafiski atveidotiem vārdiskiem apzīmējumiem "ELIZABETE HOTEL". Preču zīme reģistrēta attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē – apgāde ar uzturu, viesu izmitināšana. Prežu zīmes īpašniece ir Prasītāja.

Tā kā Prasītāja jau kopš 2006.gada 15.decembra iesniedza pieteikumu Preču zīmes reģistrācijai, kurā vārdiskais apzīmējums "ELIZABETE HOTEL" prevalē par zīmes grafisko izpildījumu, Prasītāja ar 2008.gada 10.aprīļa pieteikumu vērsās Patentu valdē ar lūgumu Preču zīmju reģistrā reģistrēt arī vārdisko preču zīmi "ELIZABETE HOTEL" un ar 2008.gada 6.februāra pieteikumu, lūdzot reģistrēt vārdisko preču zīmi "HOTEL ELIZABETE" (turpmāk kopā – Vārdiskās preču zīmes). Prasītājas vārdiskā preču zīme "ELIZABETE HOTEL" Patentu valdes Preču zīmju reģistrā tika reģistrēta ar reģistrācijas Nr.M 60 978, bet vārdiskā preču zīme "HOTEL ELIZABETE" Patentu valdes Preču zīmju reģistrā tika reģistrēta ar reģistrācijas Nr. M 60 674.

Tajā pašā laikā Atbildētājs, pamatojoties uz 2007.gada 22.maija pieteikumu Nr. M-07-682, Patentu valdes Preču zīmju reģistrā bija reģistrējis vārdisko preču zīmi "Reval Hotel Elizabete" ar reģistrācijas Nr. M 59 347 (turpmāk – Atbildētāja preču zīme). Atbildētāja preču zīme tika reģistrēta attiecībā uz tādiem pašiem pakalpojumiem kā Prasītājas agrāk reģistrētā Preču zīme, proti, uz Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem – apgāde ar uzturu, viesu izmitināšana.

Tā kā Atbildētāja preču zīme aizskāra Prasītājas tiesības, kuras Prasītājai izriet no Preču zīmes un Vārdiskajām preču zīmēm, Prasītāja vērsās Patentu valdē ar iebildumiem par Atbildētājas preču zīmi.

A r 2011.gada 8.jūnija lēmumu iebildumu lietā Nr. ApP/2011/M59347-Ie (turpmāk – Lēmums) Patentu valdes Apelācijas padome (turpmāk – Apelācijas padome) nolēma Atbildētājam piederošās preču zīmes reģistrāciju Latvijas Republikā atzīt par spēkā neesošu, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 7.panta pirmās daļas 2.punktu, un izdarīt Valsts preču zīmju reģistrā, kā arī citā Patentu valdes dokumentācijā nepieciešamos ierakstus, kas saistīti ar preču zīmes „Reval Hotel Elizabete" reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu Latvijas Republikā.

Atbildētājs iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par Apelācijas padomes Lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru tika apmierināts Prasītājas iebildums par Atbildētāja preču zīmes reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu Latvijas Republikā. Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 25.marta spriedumu lietā Nr. A420553311 (turpmāk – Administratīvās rajona tiesas spriedums) Atbildētāja pieteikums tika noraidīts.

Atbildētājs iesniedza Administratīvajā apgabaltiesā apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas spriedumu. Ar Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 12.jūnija spriedumu lietā Nr.A420553311 (turpmāk – Administratīvās apgabaltiesas spriedums) Atbildētāja apelācijas sūdzība tika noraidīta.

Atbildētājs iesniedza Latvijas Republikas Augstākajā tiesā kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas spriedumu, kas ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2017.gada 31.oktobra spriedumu administratīvajā lietā Nr. A420553311 (turpmāk –Augstākās tiesas spriedums) tika pilnībā noraidīta. Tādējādi Administratīvās apgabaltiesas spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 31.oktobrī, ko apstiprina izdruka par tiesvedības gaitas datu izsekošanu.

Norāda, ka, mēģinot radīt Prasītājai šķēršļus tās tiesību izlietošanai attiecībā uz tai piederošajām Vārdiskajām preču zīmēm, Atbildētājs iesniedza iebildumus par šo preču zīmju reģistrēšanu. Tāpat Atbildētājs lūdza Apelācijas padomei apturēt lietvedību iebildumu lietās par Prasītājai piederošo Vārdisko preču zīmju reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošām Latvijas Republikā līdz brīdim, kad likumīgā spēkā stāsies tiesas nolēmums iepriekš minētajā administratīvajā lietā Nr. A420553311. Ar Apelācijas padomes 2012.gada 27.marta lēmumu lietvedība minētajās iebildumu lietās tika apturētas līdz stāsies spēkā tiesas nolēmums administratīvajā lietā Nr. A420553311.

Ņemot vērā, ka ar Augstākās tiesas spriedumu tiesa pilnībā noraidīja Atbildētāja kasācijas sūdzību, Administratīvās apgabaltiesas spriedums šajā administratīvajā lietā stājies likumīgā spēkā 2017.gada 31.oktobrī. Atbildētājai pilnībā zaudējot šo tiesvedību, tas atsauca celtos iebildumus par Prasītājai piederošo Vārdisko preču zīmju reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu. Tādēļ Apelācijas padome ar 2017.gada 1.decembra lēmumu lietā Nr. M 60 978-Ie un 2017.gada 1.decembra lēmumu lietā Nr. M 60 674-Ie izbeidza minētās iebildumu lietvedības.

Norāda, ka Prasītājai pieder šādas preču zīmes:

- pamatojoties uz 2006.gada 15.decembra pieteikumu Prasītājai pieder grafiskā preču zīme „ELIZABETE HOTEL" (reģ. Nr. M 58 795), kas reģistrēta 2008.gada 20.martā attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē;

- pamatojoties uz 2008.gada 10.aprīļa pieteikumu Prasītājai pieder vārdiskā preču zīme „ELIZABETE HOTEL" (reģ. Nr. M 60 978), kas reģistrēta 2009.gada 20.augustā attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē;

- pamatojoties uz 2008.gada 6.februāra pieteikumu, Prasītājai pieder vārdiskā preču zīme „HOTEL ELIZABETE" (reģ. Nr. M 60 674), kas reģistrēta 2009.gada 20.maijā attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 36. un 43.klasē.

Atbildētāja nelikumīgi reģistrētā vārdiskā preču zīme „Reval Hotel Elizabete", pamatojoties uz Administratīvās apgabaltiesas spriedumu, kas stājies likumīgā spēkā 2017.gada 31.oktobrī, ir atzīta par spēkā neesošu.

Neskatoties uz to, ka ar Administratīvās apgabaltiesas spriedumu, kas ir stājies likumīgā spēkā 2017.gada 31.oktobrī, par spēkā neesošu ir atzīta Atbildētājas nelikumīgi reģistrētā vārdiskā preču zīme „Reval Hotel Elizabete", neskatoties uz to, ka Preču zīmes un Vārdiskās preču zīmes pieder tikai un vienīgi Prasītājai, kā arī neskatoties uz to, ka Atbildētājs atsauca celtos iebildumus par Prasītājai piederošo Vārdisko Preču zīmju reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu, tādējādi faktiski atzīstot, ka tai nav likumīgu tiesību savā komercdarbībā izmantot Prasītājas preču zīmes, Atbildētājs turpina savas nelikumīgās darbības un savā komercdarbībā izmanto Prasītājai piederošās preču zīmes tādiem pašiem pakalpojumiem, kādiem Prasītāja šīs preču zīmes ir reģistrējusi.

Norāda, ka sākotnēji Atbildētājs savā komercdarbībā izmantoja Prasītājai piederošajās preču zīmēs ietilpstošo dominējošo vārdu "Elizabete", iekļaujot to viesnīcas nosaukumā "Reval Hotel Elizabete", taču kā izriet no plašsaziņas līdzekļos atspoguļotās informācijas, kas publicēta 2010.gada 20.aprīlī (http.7/www. db.lv/citas-zinas/reval-viesnicas-riga-partaps-par-radisson-blu-221490), tad no 2010.gada 1.jūnija tika nomainīts viesnīcas "Reval Hotel Elizabete" nosaukums uz "Radisson Blue Elizabete Hotel" (turpmāk – Apzīmējums).

Atsaucas uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 1.panta 1.punktu , 4.panta sestās daļas 2.punktu, tiesu praksi , kurā ir atzīts, ka likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.panta sestās daļas 2.punkta piemērošanai ir jākonstatē vairāki apstākļi: - ir spēkā esoša preču zīmes reģistrācija; - ka komercdarbībā lietotais apzīmējums ir identisks vai līdzīgs prasītāja pretstatītajai (agrākajai) preču zīmei; - ka preces vai pakalpojumi, saistībā ar kuriem komercdarbībā lietots apstrīdētais apzīmējums, ir identiski vai līdzīgi tām precēm vai pakalpojumiem, kuriem ir reģistrēta pretstatītā (agrākā) preču zīme; - ka sakarā ar komercdarbībā lietotā apzīmējuma identiskumu vai līdzību pretstatītajai (agrākai) preču zīmei un attiecīgo preču vai pakalpojumu identiskumu vai līdzību pastāv iespēja, ka šo preču vai pakalpojumu patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver apstrīdēto apzīmējumu kā saistītu ar pretstatīto preču zīmi.

Norāda, ka no prasības pieteikumam pielikumā pievienotajiem pierādījumiem redzams, ka Preču zīmes un Vārdisko preču zīmju reģistrācija ir spēkā esoša. Tādējādi izpildās pirmais no nosacījumiem likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.panta sestās daļas 2.punkta piemērošanai.

Norāda, ka Atbildētāja komercdarbībā lietotais Apzīmējums ir identisks vai līdzīgs Prasītājas pretstatītajai (agrākajai) Preču zīmei. Norāda uz Apelācijas padomes Lēmumā izdarītajiem secinājumiem, kuros norādīts, ka izšķirošā nozīme ir tieši vārdiskā elementa "Elizabete" sakritībai, jo patērētājiem, sastopoties ar apstrīdēto preču zīmi "Reval Hotel Elizabete", kura atkārto pretstatītās Preču zīmes vienīgo dominējošo elementu "ELIZABETE", kas ir reģistrēta tādiem pašiem pakalpojumiem, var rasties priekšstats par šo pakalpojumu izcelsmi no viena un tā paša vai savstarpēji saistītiem uzņēmumiem. Turklāt Apelācijas padome Lēmumā norādījusi arī uz to, ka, ja citas preču zīmes apzīmējums ar lielu atšķirtspēju (šajā gadījumā vārds "Elizabete") tiek novietots vārdu savienojumā, izveidojot jaunu preču zīmi (apzīmējumu), tad tas aizskar agrākas preču zīmes īpašnieka tiesības, pat tad, ja jaunajā preču zīmē (apzīmējumā) tiek iekļauti papildus vārdi (Apelācijas padomes Lēmuma 8.lpp.).

Tāpat norāda, ka Administratīvās rajona tiesa spriedumā (sprieduma 4.lpp.), kuras motivācijai pievienojusies arī Administratīvā apgabaltiesa spriedumā (sprieduma 7.lpp.), kas stājies likumīgā spēkā 2017.gada 31.oktobrī un, ar kuru par spēkā neesošu ir atzīta Atbildētāja preču zīme, izdarīti secinājumi, ka Prasītājai piederošā Preču zīme un Atbildētāja preču zīme ir vizuāli līdzīgas, jo tās ietver līdzīgus elementus, proti, Atbildētāja preču zīme ietver apzīmējumus „Elizabete Hotel" un Prasītājai piederošā Preču zīme ietver elementus „ELIZA BETE HOTEL". Tādējādi tiesa secinājusi, ka šiem elementiem ir identiska burtu kombinācija. Neskatoties uz tiesu spriedumos izdarītajiem secinājumiem, Prasītāja norāda, ka Atbildētājs šobrīd, izmantojot savā komercdarbībā apzīmējumu „Radisson Blue Elizabete Hotel", ir tieši iekļāvis ne tikai Preču zīmi, bet arī Prasītājai piederošo Vārdisko preču zīmju apzīmējumus.

Ievērojot minēto, secināms, ka ir pierādīts arī otrs priekšnosacījums Atbildētāja izmantotā Apzīmējuma aizliegšanai, proti, ir konstatējams, ka Atbildētāja komercdarbībā lietotais apzīmējums „Radisson Blu Elizabete Hotel" faktiski ir identisks Prasītājai piederošajai Preču zīmei un Vārdiskajām preču zīmēm, jo Atbildētājas izmantotajā Apzīmējumā atšķirtspējīgie jeb dominējošie elementi ir „Elizabete Hotel", kas faktiski ir Prasītājai piederošo preču zīmju apzīmējumi.

Turklāt šo faktu, ka tieši vārds „Elizabete" viesnīcas pakalpojumu sniegšanas jomā ir tas vārds, kas Atbildētājas preču zīmi padara tik līdzīgu Prasītājai piederošajai Preču zīmei un tās ir sajaucamas patērētāju uztverē, atzinis arī Atbildētāja pārstāvis (Apelācijas padomes Lēmuma 8.lpp).

Kā nākamais priekšnosacījums, kas jākonstatē, lai aizliegtu Atbildētājam izmantot Apzīmējumu, ir fakts, ka pakalpojumi, saistībā ar kuriem komercdarbībā lietots apstrīdētais apzīmējums („Radisson Blu Elizabete Hotel"), ir identiski vai līdzīgi tām precēm vai pakalpojumiem, kuriem ir reģistrēta pretstatītā (agrākā) preču zīme.

No prasības pieteikumam pielikumā pievienotajiem pierādījumiem (Pielikums Nr.l, Nr.2 un Nr.3) redzams, ka Prasītājai piederošās preču zīmes reģistrētas Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē – apgāde ar uzturu, viesu izmitināšana.

No Lursoft izdrukas par Atbildētāju redzams, ka Atbildētājas saimnieciskās darbības veids ir izmitināšana viesnīcās un līdzīgās apmešanās vietās. No nekustamā īpašuma, kas atrodas Elizabetes ielā 73, Rīgā, zemesgrāmatu nodalījuma izdrukas redzams, ka Atbildētājs ir šī nekustamā īpašuma īpašnieks. Ievadot interneta pārlūkā adresi - www.radissonblu.com, redzams, ka Atbildētājs uz ēkas, kas atrodas Elizabetes ielā 73, Rīgā, ārsienas ir izvietojis reklāmu jeb izkārtni, kas tieši atspoguļo Prasītājai piederošo Preču zīmi un Vārdisko preču zīmju apzīmējumus „ELIZABETE HOTEL".

Norāda, ka pasaulē populārākajās interneta vietnēs naktsmītņu meklēšanai, piemēram, www.booking.com (pielikums Nr.17 – izdruka no www.booking.com) un www.tripadvisor.com (pielikums Nr. 18 – izdruka no www.tripadvisor.com), ievadot meklētājā vārdu salikumu „Elizabete hotel", pirmajās vietās parādās tieši Atbildētāja viesnīca ar nosaukumu „Radisson Blu Elizabete Hotel".

Norāda, ka no iepriekšminētā nepārprotami izriet, ka Atbildētājs savā komercdarbībā izmanto Prasītājai piederošo Preču zīmi un Vārdiskās preču zīmes. Turklāt Atbildētāja sniegtie pakalpojumi, kuros tiek izmantota Prasītājai piederošā Precu zīme un Vārdiskās preču zīmes, ir identiski pakalpojumiem, uz kuriem reģistrētas šīs Prasītājai piederošās preču zīmes, proti, uz Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, t.i., apgāde ar uzturu, viesu izmitināšana. Tādējādi Prasītāja ir pierādījusi arī trešo priekšnosacījumu, lai Atbildētājam aizliegtu komercdarbībā izmantot apzīmējumu „Elizabete Hotel".

Kā pēdējais priekšnosacījums, kas jākonstatē, lai Atbildētājam aizliegtu komercdarbībā izmantot apzīmējumu „Elizabete Hotel", ir fakts, ka sakarā ar šo Atbildētāja prettiesisko rīcību, izmantojot Prasītājai piederošo Preču zīmi un Vārdiskās preču zīmes, pastāv iespēja, ka šo pakalpojumu patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver apstrīdēto apzīmējumu („Radisson Blu Elizabete Hotel") kā saistītu ar pretstatīto preču zīmi.

Norāda, ka Prasītāja ir pierādījusi faktu, ka Atbildētāja komercdarbībā izmantotais Apzīmējums ir līdzīgs Prasītājai piederošajai Preču zīmei un Vārdiskajām preču zīmēm, jo, neskatoties uz to, kādā vārdu salikumā Prasītājam piederošajās preču zīmēs ietilpstošais dominējošais vārds „Elizabete"

tiek novietots, izveidojot jaunu apzīmējumu, šis jaunais apzīmējums aizskar Prasītājas kā preču zīmju īpašnieces tiesības un patērētāji šo apzīmējumu, kurā tiek izmantots Prasītājai piederošajās preču zīmēs ietilpstošais dominējošais apzīmējums „Elizabete", uztvers kā saistītus pakalpojuma sniedzējus konkrētajā nozarē.

Fakts, ka Atbildētājam, izmantojot savā komercdarbībā Prasītājai piederošās preču zīmes, īpaši tajā iekļauto dominējošo vārdu „Elizabete", neskatoties uz citiem nosaukumā ietvertajiem vārdiem, tiek maldināti patērētāji (konstatēti reāli sajaukšanas gadījumi) konstatēts ar minētajiem tiesu spriedumiem, kā arī ar Apelācijas padomes Lēmumu.

Norāda, ka Administratīvā rajona tiesa spriedumā norādījusi, ka vērā ņemams ir apstāklis, ka liela daļa patērētāju viesnīcu pakalpojumus izvēlas internetā, ievadot atbilstošus vai līdzīgus vārdus meklētājā. Tiesas ieskatā būtisks ir apstāklis, ka abas viesnīcas, kurās tiek izmantotas Preču zīmes, atrodas uz Elizabetes ielas, turklāt ļoti netālu viena no otras un to abu identificējošais vārds ir „Elizabete", kas dod pamatu secinājumam, ka patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver pakalpojumu sniedzējus kā saistītus.

Arī no Augstākās tiesas sprieduma izriet, ka Apgabaltiesas spriedumā izdarītie secinājumi atzīstami par pamatotiem, jo patērētājiem atmiņā paliek tieši atšķirt spējīgais vārds „Elizabete", kas, ņemot vērā faktu, ka patērētāji viesu izmitināšanas pakalpojumus lielākoties izvēlas internetā, rada iespēju, ka konkrēto pakalpojumu izmantotāji abas preču zīmes sajauc vai uzskata par savstarpēji saistītām, ja tajās abās tiek izmantots apzīmējums „Elizabete".

Ievērojot minēto, Prasītāja ir pierādījusi visus priekšnosacījumus, lai piemērotu likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.panta sestās daļas 2.punktu, un aizliegtu Atbildētājam izmantot savā komercdarbībā Prasītājai piederošās preču zīmes.

No likuma „Par tiesu varu" 16.panta ceturtās daļas izriet, ka spriedumam, kas ir stājies likumīgā spēkā, ir likuma spēks, visiem tas ir obligāts un pret to jāizturas ar tādu pašu cieņu kā pret likumu. Savukārt no Civilprocesa likuma 96.panta ceturtās daļas izriet, ka fakti, kas saskaņā ar likumu uzskatāmi par nodibinātiem, nav jāpierāda.

No minētajām tiesību normām izriet, ka Atbildētājam tāpat kā ikvienai personai jāņem vērā iepriekš minētajos tiesu spriedumos izdarītie secinājumi attiecībā par Prasītājai piederošajās preču zīmēs ietilpstošā dominējošā apzīmējuma „Elizabete" izmantošanas aizliegumu. Taču Atbildētājs, neskatoties uz spēkā stājušos tiesas spriedumu administratīvajā lietā, turpina prettiesiski izmantot Prasītājai piederošās preču zīmes.

Ņemot vērā, ka ar Augstākās tiesas sprieduma pieņemšanas dienu spēkā stājās Administratīvās apgabaltiesas spriedums, kā arī, ņemot vērā, ka ar Apelācijas padomes 2017.gada 1.decembra lēmuma lietā Nr. M 60 978-Ie un 2017.gada 1.decembra lēmuma lietā Nr. M 60 674-Ie spēkā stāšanos apstiprinājās Atbildētājas prettiesiskā rīcība savā komercdarbībā izmantojot Prasītājai piederošās preču zīmes, Prasītāja, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 24.panta trešo daļu, nosūtīja Atbildētājam pretenziju, kurā lūdza līdz 2018.gada 17.janvārim Atbildētāju pārtraukt tās komercdarbībā izmantot Prasītājai piederošo Preču zīmi vai arī lūdza sazināties ar Prasītāju, lai vienotos par atbilstošas kompensācijas samaksu Prasītājai.

Taču Atbildētāja, atbildot uz Prasītājas pretenziju, norādīja, ka tās ieskatā tā ir tiesīga lietot savā komercdarbībā Prasītājas preču zīmi „ELIZABETE HOTEL", pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 5.pantā paredzētajiem preču zīmju izņēmuma tiesību ierobežojumiem.

Prasītāja vērš tiesas uzmanību, ka šāds Atbildētāja iebildums neiztur kritiku, jo kā jau tika norādīts iepriekš, tad visas trīs tiesu instances un Apelācijas padome Lēmumā neapšaubāmi secinājušas, ka Atbildējam, izmantojot viesnīcas nosaukumā vārdu „Elizabete", tiek pārkāptas Prasītājas kā Preču zīmes īpašnieces tiesības. Turklāt no minētā Apelācijas padomes Lēmuma un tiesu nolēmumiem izriet, ka Atbildētājai nav tiesības izmantot Prasītājai piederošajā Preču zīmē ietilpstošo dominējošo apzīmējumu „Elizabete", pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 5.pantā paredzētajiem preču zīmju izņēmuma tiesību ierobežojumiem (Administratīvās rajona tiesas sprieduma 6.-7.lpp., Administratīvās apgabaltiesas sprieduma 8.lpp., Augstākās tiesas sprieduma 5.lpp.).

Ņemot vērā minēto, atbilstoši likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 27.panta noteikumiem ir konstatējama Prasītājai piederošās Preču zīmes un Vārdisko preču zīmju nelikumīga izmantošana, kas ir pamats Atbildētājam noteikt likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.panta sestās daļas 2.punktā un 4.panta astotās daļas 3. un 5.punktā minētos aizliegumus.

Prasība pamatota ar likuma „Par tiesu varu" 16.panta ceturto daļu, likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.panta piekto daļu, sestās daļas 2.punktu, astotās daļas 3.punktu un 5.punktu, 24.panta trešo daļu, 27.pantu, 28.pantu, Civilprocesa likuma 1.pantu, 24.pantu, 34.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.pantu, 44.pantu, 96.panta ceturto daļu, 127. - 130.pantu, 250.^{8}pantu, 250.^{9}pantu, 250.^{17}pantu.

Līdz tiesu: pārtraukt un aizliegt Atbildētājam izmantot apzīmējumu „ELIZABETE HOTEL"; pārtraukt un aizliegt Atbildētājam sniegt un piedāvāt pakalpojumus saistībā ar apzīmējumu „ELIZABETE HOTEL"; pārtraukt un aizliegt Atbildētājam izmantot apzīmējumu „ELIZABETE HOTEL" lietišķajos dokumentos un reklāmā, tajā skaitā noņemt uzstādīto zīmi „ELIZABETE HOTEL" no ēkas Elizabetes ielā 73, Rīgā; publiskot tiesas sprieduma rezolutīvo daļu laikrakstos un citos masu informācijas līdzekļos;

[2] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2018.gada 27.aprīlī saņemts Atbildētāja paskaidrojums.

Atbildētājs norāda, ka celto prasību neatzīst, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu.

Norāda, ka visas trīs Prasītājas preču zīmes reģistrētas attiecībā uz 43 Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas klases pakalpojumiem – apgāde ar uzturu un viesu izmitināšana.

Savukārt Atbildētājam līdz 2017.gada 31.oktobrim piederēja vārdiskā preču zīme ar reģistrācijas Nr. M 59 347 „Reval Hotel Elizabete", kas tika pieteikta reģistrācijai 2007.gada 22.maijā un kas arī tika reģistrēta attiecībā uz 43. Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas klases pakalpojumiem – apgāde ar uzturu un viesu izmitināšana.

Atbildētājs iesniedza preču zīmes „Reval Hotel Elizabete" pieteikumu tikai dažus mēnešus pēc Prasītājas figurālās preču zīmes „ELIZA BETE HOTEL" reģistrācijas pieteikuma. Taču, kā to pamatoti savā 2011.gada 8.jūnija lēmumā Nr. ApP/201 l/M 59 347-Ie atzinusi Latvijas Republikas Patentu valdes Apelācijas padome (turpmāk – Apelācijas padome): Novērtējot iebilduma iesniedzēja puses atsaukšanos uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 6.panta otrās daļas noteikumiem, Apelācijas Padome uzskata, ka izskatāmajā lietā nevar konstatēt tādus apstākļus, kas ļautu uzskatīt, ka apstrīdētās preču zīmes Reval Hotel Elizabete pieteikums ticis iesniegts ar acīmredzami negodprātīgu nolūku. (...) kā izriet no apstrīdētās zīmes īpašnieka iesniegtajiem materiāliem, jau 2005.gadā, tātad pirms pretstatītās zīmes pieteikuma datuma (15.12.2006.), uzņēmumā Elizabetes centrs, SIA iekšēji tika apspriests nosaukt viesnīcu par „Reval Hotel Elizabete". To pierāda līgums, ar kuru uzņēmumam Hill and Knowlton Latvia, SIA tika dots uzdevums veikt iespējamā viesnīcas nosaukuma „Reval Hotel Elizabete" novērtējumu". (Apelācijas padomes lēmuma 12.punkta pirmā un otrā rindkopa.)

Norāda, ka Apelācijas padomes 2011.gada 8.jūnija lēmums Nr. ApP/201 l/M 59 347-Ie daļā, ar kuru atzīts par noraidāmu Prasītājas iebildums, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 6.panta otro daļu, proti, sakarā ar preču zīmes „Reval Hotel Elizabete" reģistrāciju ar acīmredzami negodprātīgu nolūku, netika apstrīdēts nedz no Prasītājas, nedz arī no Atbildētāja puses, un tas šajā daļā bija stājies spēkā uzreiz.

No iepriekš minētā izriet un, neapstrīdot Apelācijas Padomes lēmumu šajā daļā, to ir atzinusi arī Prasītāja, ka Atbildētāja preču zīmi „Reval Hotel Elizabete" pieteica reģistrācijai pilnīgi neatkarīgi no Prasītājas preču zīmes reģistrācijas, kā arī uzsāka apzīmējuma „Elizabete" godprātīgu lietošanu saistībā ar viesnīcu pakalpojumiem vēl pirms Prasītājas agrākas preču zīmes pieteikuma datuma - 2006.gada 15.decembra.

Preču zīmes „Reval Hotel Elizabete" reģistrācija tika atzīta par spēkā neesošu, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 7.panta pirmās daļas 2.punktu, t.i., sakarā ar šīs preču zīmes vēlāku pieteikuma datumu.

Vienlaikus norāda, ka iepriekš minētās administratīvās lietas Nr.A420553311 ietvaros netika un nevarēja tikt pēc būtības izskatīts Prasītājas un Atbildētāja privāttiesiskais strīds par Prasītājas preču zīmju pārkāpuma esamību vai par Atbildētāja tiesībām uz apzīmējumu „ELIZABETE" un „HOTEL" lietošanu savā komercdarbībā, t.sk., pamatojoties uz citām iepriekš iegūtajām tiesībām, t.i., pirms Prasītājas preču zīmes pieteikuma datuma 2006.gada 15.decembra, kas cita starpā šajos paskaidrojumos tiek izvirzītas kā iebildumi pret celtās prasības pamatotību.

Norāda, ka kompetence izskatīt šāda veida strīdus administratīvajai tiesai neizriet nedz no likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm", nedz arī no Administratīvā procesa likuma.

Norāda, ka nepamatots ir Prasītājas prasības pieteikumā paustais uzskats, ka ar Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2017.gada 31.oktobra spriedumu un Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 12.jūnija spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420553311 strīds starp Prasītāju un Atbildētāju par apzīmējumu „ELIZABETE" un „HOTEL" lietošanu tika galīgi izšķirts, nosakot Atbildētājai SIA „Elizabetes centrs" apzīmējuma „ELIZABETE" lietošanas aizliegumu (prasības pieteikuma 4. lpp. pēdējā rindkopa). Šāds aizliegums minēto tiesu spriedumu rezolutīvajās daļās nav noteikts. Administratīvā procesa ietvaros nevarēja tikt izšķirts divu privātpersonu privāttiesisks strīds, kas ir pakļauts vispārējās tiesas jurisdikcijai.

Atsaucas uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.panta sesto daļu. Norāda, ka Prasītāja prasības pieteikumā izdala un analizē kopā četrus izņēmuma tiesību izmantošanas priekšnoteikumus. Taču šis vērtējums, pirmkārt, ir balstīts uz secinājumiem, kas izdarīti spriedumos administratīvajā lietā, kuri savukārt balstīti uz citiem lietas apstākļiem un kuriem nav prejudiciālas nozīmes šīs lietas izspriešanā. Otrkārt, šo secinājumu pamatošanai izmantoti novecojuši dati, it sevišķi jautājumā par patērētāju uztveri un viesnīcu sajaukšanas gadījumiem. Treškārt, Prasītāja nav ņēmusi vērā, ka preču zīmju īpašnieka izņēmuma tiesības nav neierobežotas, neskatoties uz formāli spēkā esošu preču zīmju reģistrāciju.

Norāda, ka preču zīmju īpašnieka izņēmuma tiesību ierobežojumi, kas liedz preču zīmes īpašniekam īstenot pret citām personām likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.pantā noteiktās tiesības, ir ietverti LPZ 5.pantā.

Norāda, ka Atbildētājs neapstrīd faktu, ka tā lieto apzīmējumus "ELIZABETE" un „HOTEL" savā komercdarbībā, izvietojot šos vārdus uz viesnīcas „Radisson BLU" fasādes, kas ietilpst starptautiskajā plaši pazīstamajā viesnīcu ķēdē un kas atrodas Elizabetes ielā 73, Rīgā, kā arī šīs viesnīcas reklāmā un saistītajā dokumentācijā. Taču Atbildētājs apstrīd, ka šie apzīmējumi tiek lietoti, pārkāpjot Prasītājas tiesības uz preču zīmēm.

Atbildētājs tāpat apstrīd prasības pieteikumā izteikto apgalvojumu, ka, atsaucot savus iebildumus pret Prasītājai piederošajām vārdiskajām preču zīmēm, Atbildētājs faktiski būtu atzinis, ka tam nav likumīgu tiesību savā komercdarbībā izmantot apzīmējumus „ELIZABETE" un „HOTEL".

Ņemot vērā likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 4.pantā noteiktos preču zīmju īpašnieka izņēmuma tiesību ierobežojumus, Atbildētājs uzskata, ka Prasītājai nav tiesību prasīt aizliegt izmantot SIA "Elizabetes centrs" Atbildētājam komercdarbībā Prasītājas preču zīmēs ietvertos vārdiskos apzīmējumus „ELIZABETE" un „HOTEL".

Atsaucas uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 5.panta pirmās daļas 2.punktu, Komerclikuma 26.pantu.

Norāda, ka komersanta tiesības uz firmas nosaukumu tiek aizsargātas kā rūpnieciskais īpašums. Atsaucas uz Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību 8.pantu.

Tiesiskais regulējums komersanta aizsardzībai pret viņa firmas nosaukuma prettiesisku izmantošanu ir ietverts Komerclikuma 33.pantā, kā arī likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 9. panta trešās daļas 3.punktā.

Norāda, ka Atbildētājs kā juridiska persona ar firmas nosaukumu "Elizabetes centrs" tika nodibināta 1997.gada 28.maijā un kopš tā laika pastāvīgi to ir lietojusi savā komercdarbībā. Turklāt jau uzņēmuma nodibināšanas brīdī 1997.gadā Atbildētāja juridiskā adrese bija Elizabetes ielā 73, Rīgā. Atbildētājas firmas nosaukums vēsturiski veidots, ietverot tajā Elizabetes ielas nosaukumu kā firmas nosaukuma sastāvdaļu. Līdz ar to apzīmējums "ELIZABETE" ir vienlaikus gan Atbildētāja firmas nosaukuma daļa, gan arī norāde uz tās juridisko adresi, jeb saimnieciskās darbības vietas adresi.

Iecere būvēt viesnīcu Elizabetes ielā Atbildētājam radusies neilgi pēc Atbildētāja uzņēmuma nodibināšanas. Norāda uz pierādījumiem, kas minēto apliecina.

Norāda, ka jau no 2003.gada 29.augusta Atbildētāja statūtos oficiāli noteiktie pamatdarbības veidi ir viesnīcas, restorāni, bāri, slēgtās ēdnīcas un gatavo ēdienu piegāde, t.i., tieši tādi pakalpojumi, kuri saskaņā ar Nicas klasifikāciju attiecas uz 43.klases pakalpojumiem - viesu izmitināšana un apgāde ar uzturu.

Ņemot to vērā, ka Atbildētājs jau 1997.gada 28.maijā ir likumīgi ieguvis tiesības uz firmas nosaukumu "Elizabetes centrs", bet firmas nosaukuma sastāvā arī uz apzīmējumu "ELIZABETE", un ir to godprātīgi lietojusi savā komercdarbībā gandrīz 10 gadus pirms Prasītājai piederošās figurālās preču zīmes "ELIZA BETE HOTEL" pieteikuma datuma un gandrīz 11 gadus pirms vārdisko preču zīmju "ELIZABETE HOTEL" un "HOTEL ELIZABETE" pieteikuma datumiem. Savukārt kopš SIA "Elizabetes centrs" statūtu izteikšanas 2003.gada 29.augusta redakcijā tika oficiāli nostiprināta gan firmas nosaukuma, gan apzīmējuma "ELIZABETE" lietošana saistībā ar viesnīcu, restorānu, bāru, slēgto ēdnīcu un gatavo ēdienu piegādes pakalpojumiem, kas atbilst Nicas klasifikācijas 43. klasei.

Norāda, ka SIA "Elizabetes centrs" tiesības izmantot savā komercdarbībā apzīmējumu "ELIZABETE", kas ir vienlaicīgi gan SIA "Elizabetes centrs" firmas nosaukuma daļa, gan norāde uz tās saimnieciskās darbības adresi, tika likumīgi iegūtas un godprātīgi izmatotas komercdarbībā saistībā ar viesu izmitināšanas pakalpojumiem un apgādi ar uzturu ilgi pirms Prasītājas preču zīmju pieteikumiem. Šīs Atbildētāja iepriekš iegūtās tiesības uz apzīmējuma "ELIZABETE" izmantošanu liedz Prasītājai izmantot pret atbildētāju.

Norāda, ka apzīmējums "ELIZABETE", kas izvietots uz viesnīcas Radisson BLU fasādes Elizabetes ielā 73, Rīgā, sniedz patērētājiem patiesu informāciju par Atbildētāja sniegto pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi, t.i., viesnīcas izvietojumu Elizabetes ielā.

Norāda, ka apzīmējums "HOTEL" ir sugasvārds, t.i., vispārīgs jēdziens attiecībā uz viesu izmitināšanas pakalpojumiem, līdz ar to tas vispār nespēj pildīt atšķirtspējas funkciju attiecībā uz dažādu komersantu piedāvātajiem pakalpojumiem un šī iemesla dēļ tas principiāli nevar tikt aizsargāts kā preču zīme.

Ņemot vērā iepriekš minēto, apzīmējumu "ELIZABETE" un "HOTEL" izmantošana Atbildētāja SIA "Elizabetes centrs" komercdarbībā veido likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 5.panta pirmās daļas 3. punktā minēto izņēmumu, jo ar to palīdzību patērētājiem tiek sniegtas patiesas ziņas par atbildētājas viesnīcas Radisson BLU sniegto pakalpojumu raksturu, t.i., viesu izmitināšanas pakalpojumiem, un šo pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi jeb pakalpojumu sniegšanas vietas adresi, t.i., Elizabetes ielu.

Norāda uz Latvijā esošajiem viesnīcu ķēdes "Radisson BLU" viesnīcu nosaukumiem un to veidošanu pēc viena parauga.

Norāda, ka Prasītājas preču zīmēs ietvertajiem apzīmējumiem trūkst atšķirtspējas (likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 6.panta pirmās daļas 2.punkts). Tās sastāv tikai no tādiem apzīmējumiem, kurus var izmantot, lai apzīmētu pakalpojuma veidu – viesu izmitināšanas pakalpojumi, kam kalpo apzīmējums "HOTEL", un ģeogrāfisko izcelsmi jeb pakalpojumu sniegšanas vietu – Elizabetes iela, kam kalpo apzīmējums "ELIZABETE" (LPZ 6.panta pirmās daļas 3.punkts).

Prasītājas preču zīmēs ietvertais apzīmējums "ELIZABETE" tiek lietots saistībā ar Prasītājas viesnīcu, kas atrodas Elizabetes ielā 27, Rīgā. Līdz ar to attiecībā uz Prasītājas komercdarbības, t.i., viesu izmitināšanas pakalpojuma sniegšanas vietu jeb pakalpojuma ģeogrāfisko izcelsmi, šis apzīmējums ir

aprakstošs. Ņemot vērā, ka apzīmējums ir aprakstošs, tam trūkst atšķirtspējas, salīdzinot ar citiem viesu izmitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kas tādu pašu pakalpojumu piedāvā tajā pašā ģeogrāfiskajā vietā, t.i., Elizabetes ielā. Norāda, ka atšķirtspējas attiecībā uz pieteiktajiem pakalpojumiem trūkst arī otrajam prasītājas preču zīmēs ietvertajam apzīmējumam "HOTEL", jo tulkojumā no angļu valodas tas nozīmē "viesnīca". Tātad šis apzīmējums ir vispārīgs jēdziens attiecībā uz viesu izmitināšanas pakalpojumiem, jeb sugas vārds, kas nebauda likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" preču zīmēm noteikto aizsardzību.

Norāda, ka Elizabetes ielā esošā viesnīca "Elizabeth's Youth Hostel", kas atrodas Elizabetes ielā 103-2, Rīgā arī lieto apzīmējumu "ELIZABETE", lai norādītu uz pakalpojumu sniegšanas adresi.

Norāda, ka nav mazums arī citu preču un pakalpojumu sfērās strādājošu uzņēmumu, kuri savas pakalpojumu sniegšanas vietas nosaukumu saista ar kādu ielas nosaukumu. Līdz ar to apzīmējums "ELIZABETE", kas norāda uz pakalpojuma sniegšanas vietas saistību ar ielas nosaukumu, nav reģistrējams kā preču zīme.

Norāda, ka ielas nosaukums kā adresācijas objekts, oficiāls vietvārds un ģeogrāfiskas vietas identificēšanas līdzeklis nepieder nevienai atsevišķai personai, bet gan visai sabiedrībai kopumā kā Latvijas Republikas kultūras mantojums. Ņemot to vērā, ielas nosaukumi ir visas sabiedrības publiskā lietošanā. Tiesības uz ielu nosaukumu lietojumu nevar ierobežot ar ielas nosaukuma iekļaušanu preču zīmes sastāvā, nodrošinot preču zīmes īpašniekam monopoltiesības uz to, jo tas nonāk pretrunā ar visas sabiedrības interesēm un tās tiesībām uz oficiālo vietvārdu lietošanu. Līdz ar to arī šī iemesla dēļ apzīmējums "ELIZABETE" nevar baudīt preču zīmju tiesību aizsardzību un LPZ garantētās izņēmuma tiesības uz šī apzīmējuma lietošanas aizliegumu citām personām.

Norāda, ka Prasītāja nepamatoti atsaucas prasības pieteikumā uz Civilprocesa likuma 96.panta ceturto daļu. Norāda, ka neapstrīdot faktu, ka ar Augstākās tiesas Administratīvā departamenta 2017.gada 31.oktobra lēmumu Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 12.jūnija spriedums ir stājies spēkā, Atbildētājs nepiekrīt, ka tas varētu būt par pamatu Prasītājas atbrīvošanai no pierādīšanas pienākuma šajā civillietā. Uzskata, ka spriedumiem, kas pieņemti administratīvā procesa Nr. A420553311 ietvaros, attiecībā uz tajos veikto faktu konstatāciju un lietas apstākļu analīzi nevar piemist prejudiciāls raksturs arī tādēļ, ka: 1) lieta tika izskatīta administratīvā procesa kārtībā, pamatojoties uz administratīvo tiesību principiem; 2) strīds tika izšķirts starp citām pusēm – Apelācijas Padome kā apstrīdētā administratīvā akta izdevējinstitūciju un pieteicēju SIA "Elizabetes centrs"; 3) strīda priekšmets bija publisko tiesību jomā izdotā administratīvā akta tiesiskuma pārbaude daļā par preču zīmes "Reval Hotel Elizabete" reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu; 4) administratīvo tiesu spriedumos izdarītie secinājumi bija saistīti ar atšķirīgu lietas apstākļu analīzi, jo apzīmējumu "ELIZABETE" un "HOTEL" izmantošana Atbildētāja komercdarbībā tika vērtēta tikai vienā aspektā, proti, to izmantošana vēlāk reģistrācijai pieteiktās preču zīmes "Reval Hotel Elizabete" sastāvā kontekstā ar šīs preču zīmes reģistrācijas spēkā esamību; 5) netika ņemti vērā visi SIA "Elizabetes centrs" argumenti, kas pamato tās tiesības lietot apzīmējumus "ELIZABETE" un "HOTEL", jo šo argumentu izvērtēšana bija ārpus administratīvās tiesas kompetences.

Ņemot vērā administratīvā procesa principus un lietas izskatīšanas robežas, administratīvās tiesas nebija kompetentas lemt pēc būtības nedz par Atbildētāja tiesībām lietot minētos apzīmējumus bez reģistrācijas, nedz par Prasītājas tiesībām aizliegt Atbildētājam šo apzīmējumu lietošanu, ņemot vērā likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 5.pantā noteiktos izņēmuma tiesību ierobežojumus, nedz arī par pašai Prasītājai piederošo preču zīmju atbilstību likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 6.panta pirmās daļas prasībām un to spēkā esamību, kas ir vispārējās jurisdikcijas tiesas kompetencē. Ņemot vērā minēto, nepastāv apstākļi Prasītājas atbrīvošanai no pierādīšanas Civilprocesa likuma 96.panta izpratnē. Līdz ar to Prasītājai ir pienākums pierādīt savu prasību, saskaņā ar vispārējiem Civilprocesa likuma 93.-95. pantos paredzētajiem noteikumiem.

Atsaucas uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piekto daļu.

Norāda, ka likumā noteiktais noilguma trīs gadu termiņš ir materiāli tiesisks prekluzīvs termiņš, t.i., tas nav nedz atjaunojams, nedz arī pagarināms. Tam ir izšķiroša nozīme pušu savstarpējo tiesisko attiecību noregulēšanā. Līdz ar to Prasītājai, ceļot prasību par tai piederošo preču zīmju nelikumīgu izmantošanu pret Atbildētāju saistībā ar apzīmējumu "ELIZABETE" un 'HOTEL" izmantošanu, šis trīs gadu noilguma termiņš bija jāievēro.

Likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā noteiktā noilguma termiņa tecējuma sākums tiek saistīts ar preču zīmju īpašnieka informētību par viņa preču zīmju tiesību pārkāpumu, kas var izpausties kā subjektīvajā – "cietusī puse uzzināja" – tā arī objektīvajā nozīmē - ņemot vērā objektīvos lietas apstākļus, "tai vajadzēja uzzināt".

Kā izriet no prasības pieteikuma, kā arī lietas materiālos iesniegtā ApP 08.06.2011. lēmuma 5. punkta, Prasītājai bija zināms, ka Atbildētājs jau kopš 2010.gada 1.jūnija savā komercdarbībā izmanto apzīmējumus "ELIZABETE" un "HOTEL" kopā ar preču zīmi "Radisson BLU". Šīs ziņas, kā prasības pieteikumā norāda pati Prasītāja, tā ir ieguvusi no 2010. gada 20.aprīļa interneta publikācijas izdevuma Dienas Bizness elektroniskajā versijā. Tātad termiņš noilguma aprēķināšanai skaitāms no 2010.gada 20.aprīļa.

Ņemot to vērā, noilgums Prasītājas prasības celšanai par preču zīmju nelikumīgu izmantošanu pret Atbildētāju ir iestājies 2013.gada 20.aprīlī.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Prasītāja ir neatgriezeniski zaudējusi savas prasījuma tiesības pret SIA "Elizabetes centrs" par preču zīmju nelikumīgu izmantošanu, neceļot šādu prasību tiesā LPZ 28.panta piektajā daļā paredzētajā trīs gadu termiņā, kas ir patstāvīgs pamats celtās prasības noraidīšanai uz noilguma pamata.

Līdz tiesu Prasītājas pret Atbildētāju celto prasību par preču zīmju nelikumīgu izmantošanu noraidīt pilnībā; piedzīt no Prasītājas par labu Atbildētājam visus tiesāšanās izdevumus.

[3] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2018.gada 22.augustā saņemta Prasītājas atsauksme par Atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem.

Prasītāja, iepazīstoties ar Atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem, uzskata, ka tie ir nepamatoti un noraidāmi pilnā apmērā, savukārt Prasītājas prasība ir apmierināma pilnā apmērā.

Norāda, ka tiesai administratīvā procesa ietvaros un civillietas ietvaros nav pamats Likuma normām piešķirt atšķirīgu interpretāciju attiecībā uz to saturu un Atbildētājas prettiesisko rīcību, ar kuru būtiski tiek maldināti arī patērētāji, jo atkarībā no procesa veida (civillietas vai administratīvās lietas) mainās tikai un vienīgi ar tiesas sprieduma spēkā stāšanos nodibinātās sekas. Proti, ar administratīvās tiesas spriedumu lietā Nr. A420553311 tika atzīta par spēkā neesošu Atbildētājai piederošās preču zīmes reģistrācija, un pamatojoties uz šo tiesas nolēmumu, tika veiktas attiecīgas izmaiņas preču zīmju reģistrā, taču ar tiesas nolēmumu civillietā Prasītājas prasībā pret Atbildētāju tiks noregulēts Prasītājas privāttiesiskais tiesību aizskārums no Atbildētājas puses, tajā skaitā piešķirot Prasītājai tiesības saņemt atbilstošu kompensāciju par kaitējuma nodarīšanu. Faktu, ka Atbildētājs, izmantojot savā komercdarbībā Prasītājai piederošo preču zīmi "ELIZABETE HOTEL", maldina patērētājus, ir atzinušas visas trīs tiesu instances un Apelācijas padome Lēmumā administratīvā procesa ietvaros.

Norāda, ka lai arī strīds tiešā veidā administratīvajā procesā netika izšķirts starp Prasītāju un Atbildētāju, jāņem vērā, ka tieši pēc Prasītājas iniciatīvas, pamatojoties uz Prasītājas iesniegumu, tika uzsākts administratīvais process par Atbildētājam piederošās preču zīmes reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu administratīvā procesa ietvaros.

Norāda, ka konkrētajā gadījumā jāņem vērā, ka Prasītājai piederošajā preču zīmē „ELIZABETE HOTEL" vārds „ELIZABETE" pilda atšķirtspējas funkciju (kā tas norādīts prasības pieteikumā, to atzinusi arī Atbildētāja administratīvā procesa ietvaros), vārds „HOTEL" uzskatāms par aprakstošo apzīmējumu, kas norāda uz pakalpojuma sniegšanas veidu (viesu izmitināšanu). Savukārt Atbildētājs viesnīcas nosaukumā izmantotais apzīmējums „Radison Blu" nepilda atšķirtspējas funkciju. Līdz ar to Atbildētāja izmantotais apzīmējums „Radison Blu ELIZABETE HOTEL" būtiski

maldina patērētājus, jo šajā vārdu savienojumā atšķirtspējīgais elements „ELIZABETE" un aprakstošais elements „HOTEL" ir Prasītājai piederošā preču zīme „ELIZABETE HOTEL", kas tiek izmantots, lai apzīmētu viesnīcu, kas atrodas Elizabetes ielā 27, Rīgā. Tādēļ pretēji Atbildētāja apgalvotajam šī Prasītājas preču zīme „ELIZABETE HOTEL" pilda atšķirtspējas funkciju attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem šī preču zīme ir reģistrēta un nav konstatējamas likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 6.panta pirmās daļas 2.puntā noteiktās pazīmes.

Norāda, ka Augstākā tiesa visai skaidri 2017.gada 31.oktobra spriedumā ir norādījusi, ka Rīgā nav tādas ģeogrāfiskās vietas ar nosaukumu „Elizabete". Tādējādi vārds „Elizabete" pats par sevi ir uzskatāms nevis par ģeogrāfiskas vietas nosaukumu, bet gan par sievietes vārdu, kas attiecīgi ir ietverts ģeogrāfiskajā nosaukumā – Elizabetes iela. Faktu, ka viesnīcas nosaukums, jeb Prasītājai piederošā preču zīme ir saistīta nevis ar ģeogrāfiskās vietas nosaukumu, bet gan ar sievietes vārdu, Prasītāja jau ir apstiprinājusi administratīvā procesa ietvaros un šo apstākli apstiprina arī šī civiltiesiskā strīda ietvaros. Norāda, ka nav pamata uzskatīt, ka Elizabetes iela pati par sevi būtu iemantojusi tādu atpazīstamību, lai vidusmēra patērētājs viesnīcas preču zīmē ietverto vārdisko elementu „Elizabete" saistītu ar ģeogrāfisku vietu – Elizabetes ielu. Līdz ar to nav pamatota arī Atbildētāja atsauce uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 5.panta pirmās daļas 3.punktu un 6.panta pirmās daļas 3.punktu, jo Prasītājas preču zīme „ELIZABETE HOTEL" nekādā gadījumā nenorāda uz pakalpojuma sniegšanas vietas ģeogrāfisko atrašanās vietu.

Norāda, ka Prasītājai piederošā preču zīme „ELIZABETE HOTEL" nesastāv tikai no vārdiskajiem apzīmējumiem, bet arī no grafiskiem elementiem. Tādēļ Prasītājai piederošajā preču zīmē ietilpstošie apzīmējumi „ELIZABETE" un „HOTEL" nav skatāmi atrauti, proti, nav pieļaujams izvēlēties apzīmējumu „HOTEL" un apgalvot, ka šis apzīmējums saskaņā ar Likuma 6.panta pirmās daļas kādu punktu nebūtu reģistrējams kā preču zīmes daļa, kas pilda aprakstošu funkciju, jo Prasītājai piederošā preču zīme „ELIZABETE HOTEL" sastāv arī no grafiskiem elementiem un no apzīmējuma „ELIZABETE", kas ir sieviešu vārds un pilda atšķirtspējas funkciju. Turklāt Latvijas Republikas Preču zīmju reģistrā ir reģistrētas gandrīz 200 šādas preču zīmes, kurās ir ietverts pakalpojuma aprakstošais apzīmējums „HOTEL", kopā ar preču zīmēs ietilpstošajiem atšķirtspējīgajiem elementiem.

Norāda, ka Prasītājai piederošajā preču zīmē „ELIZABETE HOTEL" nav ietverts apzīmējums „Elizabetes iela", bet gan sievietes vārds „ELIZABETE", kas nav atzīstams par ģeogrāfiskās vietas nosaukumu un to par ģeogrāfiskās vietas nosaukumu neuzskata arī vidusmēra patērētāji, kuri ir klienti viesu izmitināšanas jomā. Tādēļ arī Atbildētāja iebildumi, kas pamatoti ar likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 6.panta pirmās daļas 4. un 6.punktu nav pamatoti un neiztur kritiku.

Norāda, ka saskaņā ar likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piekto daļu prasību pret preču zīmes pārkāpēju var celt triju gadu laikā no brīža, kad cietusī puse uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu. Atbildētājas ieskatā noilgums sācis tecēt no 2010.gada 20.aprīļa, jo Prasītāja pievienojusi prasības pieteikumam pielikumā izdruku no internetā par rakstu, kas ticis publicēts 2010.gada 20.aprīlī. Šāds Atbildētājas arguments neiztur kritiku, jo neviens normatīvais akts nenosaka (nav likumiska prezumpcija), ka personai būtu jāzina visi fakti, kas publicēti internetā plašsaziņas līdzekļos. Turklāt no minētās internetā izdrukas skaidri redzams, ka tā ir izdrukāta 2018.gada 13.martā, nevis 2010.gada 20.aprīlī. Līdz ar to, vadoties no Atbildētājas loģikas, secināms būtu fakts, ka Prasītāja par savu tiesību aizskārumu uzzinājusi tikai 2018.gada 13.martā, kad šādu izdruku ir ieguvusi un apskatījusi minēto rakstu internetā.

Norāda, ka faktiski Prasītāja uzzināja, ka Atbildētāja prettiesiski izmanto Prasītājai piederošo preču zīmi, ar Augstākās tiesas Administratīvā departamenta 2017.gada 31.oktobra spriedumu, kad stājās spēkā Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 12.jūnija spriedumus lietā Nr. A420553311. Tieši ar šo datumu (2017.gada 31.oktobri) ir skaitāms likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā minētais noilgums, jo ar šo Augstākās tiesas sprieduma pieņemšanas datumu stājās spēkā apgabaltiesas spriedumus administratīvajā lietā Nr. A420553311, no kā izriet, ka Atbildētāja nav tiesīga izmantot Prasītājai piederošajā preču zīmē „ELIZABETE HOTEL" ietilpstošos apzīmējumus neatkarīgi no tā, kādā vārdu savienojumā šie apzīmējumi tiek iekļauti, jo šāda Atbildētājas rīcība būtiski maldina patērētājus. Ja administratīvajā procesā lietā Nr. A420553311 būtu pieņemts tāds nolēmums, kas Atbildētājai ļautu izmantot preču zīmi „Reval Hotel Elizabete" (šīs preču zīmes reģistrācija netiktu atzīta par spēkā neesošu), tad faktiski Atbildētāja būtu tiesīga arī izmantot apzīmējumus „ELIZABETE HOTEL", kas ir Prasītājai piederošā preču zīme.

Tādējādi secināms, ka 2017.gada 31.oktobris ir diena, kad Prasītāja jeb cietusī puse uzzināja, ka Atbildētāja prettiesiski izmanto piederošo preču zīmi „ELIZABETE HOTEL".

Gadījumā, ja Prasītāja prasību būtu cēlusi tiesā pirms 2017.gada 31.oktobra, tad šādām darbībām nebūtu nekādas nozīmes, jo tiesai, izskatot civillietu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktu, būtu jāaptur tiesvedība līdz stātos spēkā nolēmums administratīvajā lietā Nr. A420553311. Proti, civiltiesiska rakstura strīdu nebija iespējams izvērtēt pirms nebija stājies spēkā nolēmums administratīvajā lietā Nr. A420553311, par Atbildētājai piederošās preču zīmes „Reval Hotel Elizabete" reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu. Ja atzītu, ka noilguma termiņš ir skaitāms no cita brīža, nevis no 2017.gada 31.oktobra, tad izveidotos situācija, ka divos paralēlos procesos var tikt pieņemti atšķirīgi un savstarpēji pretrunīgi tiesu nolēmumi, kas tiesiskā valstī nav pieļaujams.

[4] Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā.

Atbildētāja pārstāvis prasību neatzina un lūdza noraidīt un saskaņā ar Civilprocesa likuma 166.pantu iesniedza rakstveida paskaidrojumus, tiesas sēdē tos nolasot.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies tiesas sēdē Prasītājas pārstāves un Atbildētāja pārstāvja sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi civillietas materiālus, iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka Prasītājas prasība ir noraidāma.

Prasītāja prasību cēlusi lūdzot pārtraukt un aizliegt Atbildētājam izmantot apzīmējumu „ELIZABETE HOTEL"; pārtraukt un aizliegt Atbildētājam sniegt un piedāvāt pakalpojumus saistībā ar apzīmējumu „ELIZABETE HOTEL"; pārtraukt un aizliegt Atbildētājam izmantot apzīmējumu „ELIZABETE HOTEL" lietišķajos dokumentos un reklāmā, tajā skaitā noņemt uzstādīto zīmi „ELIZABETE HOTEL" no ēkas Elizabetes ielā 73, Rīgā; publiskot tiesas sprieduma rezolutīvo daļu laikrakstos un citos masu informācijas līdzekļos.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Prasītājai pieder šādas preču zīmes:

- pamatojoties uz 2006.gada 15.decembra pieteikumu Prasītājai pieder grafiskā preču zīme „ELIZABETE HOTEL" (reģ. Nr. M 58 795), kas reģistrēta 2008.gada 20.martā attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē (lietas 11.lapa);

- pamatojoties uz 2008.gada 10.aprīļa pieteikumu Prasītājai pieder vārdiskā preču zīme „ELIZABETE HOTEL" (reģ. Nr. M 60 978), kas reģistrēta 2009.gada 20.augustā attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 43.klasē (lietas 12.lapa);

- pamatojoties uz 2008.gada 6.februāra pieteikumu, Prasītājai pieder vārdiskā preču zīme „HOTEL ELIZABETE" (reģ. Nr. M 60 674), kas reģistrēta 2009.gada 20.maijā attiecībā uz pakalpojumiem Nicas preču un pakalpojumu klasifikācijas 36. un 43.klasē (lietas 13.lapa).

Tāpat no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Atbildētājam piederēja reģistrētā vārdiskā preču zīme „Reval Hotel Elizabete" (lietas 14.lapa) un pamatojoties uz Patentu valdes Apelācijas padomes 2011.gada 8.jūnija lēmumu (lietas 15.-25.lapa) un Administratīvās apgabaltiesas spriedumu, kas stājies likumīgā spēkā 2017.gada 31.oktobrī (lietas 33.-40.lapa), tā ir atzīta par spēkā neesošu.

Tāpat no lietas materiāliem (lietas 52.lapa) un pušu sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka Atbildētājs 2010.gada 1.jūnijā nomainīja

viesnīcas "Reval Hotel Elizabete" nosaukumu uz "Radisson Blue Elizabete Hotel".

Tiesa secina, ka iepriekš minētajiem apstākļiem un faktiem lietā starp pusēm nepastāv strīds.

Tiesa konstatē, ka lietā starp pusēm pastāv strīds par to kad Prasītāja uzzināja, vai Prasītājai bija jāuzzina par Atbildētājam piederošās viesnīcas nosaukuma "Reval Hotel Elizabete" maiņu uz nosaukumu "Radisson Blue Elizabete Hotel", un vai Prasītājas prasībai ir iestājies likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā ietvertais noilgums. Tāpat lietā starp pusēm pastāv strīds par Atbildētāja tiesībām izmantot apzīmējumu "ELIZABETE HOTEL" Atbildētājam piedarošajā viesnīcas nosaukumā "Radisson Blue Elizabete Hotel" .

Likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā noteikts, ka prasību pret preču zīmes pārkāpēju var celt triju gadu laikā no brīža, kad cietusī puse uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu.

Tiesa secina, ka likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā noteiktais termiņš ir prekluzīvs termiņš.

Ar prekluzīvu termiņu tiek saprasts likumā noteikts termiņš, kuram notekot izbeidzas šim termiņam pakļautā personas tiesība. Judikatūrā norādīts, ka „Pēc sekām likumiskiem termiņiem ir izšķirošs, absolūts un liktenīgs raksturs. Tie nav grozāmi pat ja abas puses tam piekristu" (sk. Vladimirs Bukovskis Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 278.lpp.). Analizējot prekluzīvos termiņus, Vladimirs Bukovskis tos saistījis galvenokārt ar Civilprocesa nolikumā noteiktajiem procesuālajiem termiņiem. Taču prekluzīvā termiņa tiesiskā daba no tā nemainās.

Prekluzīvs termiņš iznīcina ne vien prasījumu (kā noilgums), bet arī pašu tiesību (Lēbers A. Par preklusiviem termiņiem. Tieslietu ministrijas Vēstnesis, 1924, Nr. 1, 36.lpp.).

No iepriekšminētajām atziņām secināms, ka reizē ar prekluzīvā termiņa izbeigšanos zūd tiesības, kas no šā termiņa ir padarītas atkarīgas. Vienlaikus norādāms uz prekluzīvā termiņa un noilguma atšķirīgo juridisko dabu.

Atbildētājs prasības noilguma termiņa tecējuma sākumu saista ar brīdi, kad Prasītāja uzzināja par to, ka Atbildētājs savā komercdarbībā izmanto apzīmējumus "ELIZABETE" un "HOTEL" kopā ar preču zīmi "Radisson BLU". Atbildētāja ieskatā termiņš noilguma aprēķināšanai skaitāms no 2010.gada 20.aprīļa. Tāpat Atbildētājs lietā iesniedzis Prasītājas Atbildētājam 2010.gada 19.jūlija Pirmstiesas brīdinājumu (lietas 208.lapa) un norāda, ka minētais norāda, ka Prasītājai jau 2010.gadā bija zināms par Atbildētāja darbībām, ko Prasītāja uzskata, par viņai piederošo preču zīmju pārkāpumu.

Savukārt no Prasītāja termiņa notecējuma sākumu saista ar 2017.gada 31.oktobri, t.i., dienu, kad spēkā stājās Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 12.jūnija spriedums lietā Nr. A420553311, un Prasītāja uzzināja, ka Atbildētājs prettiesiski izmanto Prasītājai piederošo preču zīmi „ELIZABETE HOTEL".

Ņemot vērā to, ka likums noteic prasības celšanai noilguma termiņu – trīs gadi, tiesa atzīst, ka būtisks faktors ir noilguma tecējuma sākuma brīža noteikšana.

Izvērtējot visus lietas materiālus savstarpējā kopsakarā ar tiesību normām tiesa atzīst, ka likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektā daļa nav interpretējami paplašināti, minētais termiņš nav atjaunojams un prasību pret preču zīmes pārkāpēju jāceļ triju gadu laikā no brīža, kad cietusī puse uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu.

Tiesa norāda, ka piekrīt Prasītājas norādītajam, ka minētais termiņš nevar tikt saistīts ar to brīdi, kad Atbildētājs publicējis internetā rakstu par viesnīcas nosaukuma maiņu, jo likumā nav noteikts pienākums sekot līdzi visiem internetā vai plašsaziņas līdzekļos publicētajiem rakstiem. Turklāt šajā sakarā norādāms, ka personai nav arī aktīva pienākuma sekot līdzi visiem komercreģistra reģistros esošajiem ierakstiem, tajā skaitā arī ierakstiem saistībā ar komersantu un to nosaukumu reģistrāciju vai maiņu (skat. Augstākā tiesas spriedumu lietā Nr. SKC-404/2018).

Vienlaikus tiesa atzīst par nepamatotu Prasītājas norādīto, ka noilguma termiņš skaitāms no dienas, kad spēkā stājās Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 12.jūnija spriedums lietā Nr. A420553311. Tiesa, no lietā iesniegtajiem administratīvajā tiesvedībā pieņemtajiem nolēmumiem, konstatē, ka administratīvajā tiesvedībā prasījuma priekšmets saistīts ar Patentu valdes Apelācijas padomē izskatīto iebildumu par reģistrēto preču zīmi "Reval Hotel Elizabete", nevis Prasītājai piederošās preču zīmes nelikumīgu izmantošanu viesnīcas nosaukumā "Radisson Blue Elizabete Hotel" par ko prasība bija ceļama civilprocesuālā kārtībā ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{2}nodaļā noteikto.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā noteiktais prekluzīvais termiņš sāka notecēt ar brīdi, kad Prasītāja nosūtīja Atbildētājam 2010.gada 19.jūlija Pirmstiesas brīdinājumu (lietas 208.lapa), norādot uz sev piederošās preču zīmes nelikumīgu izmantošanu Atbildētājam piederošajā viesnīcas nosaukumā "Radisson Blue Elizabete Hotel".

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājas prasībai 2013.gada 19.jūlijā ir iestājies noilgums.

Ņemot vērā to, ka tiesa konstatējusi, ka lietā ir iestājies prasības celšanas noilgums, kas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai, kā arī ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas paustās atziņas attiecībā uz tiesas pienākumu argumentēt spriedumu, kur vienlaikus atzīts, ka ar šo pienākumu nav jāsaprot prasība tiesai detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (skat. ECT 1994.gada 19.aprīļa sprieduma „Van de Hurk v. The Netherlands" 61.punkts), tiesa atzīst par iespējamu nevērtēt visus pārējos Prasītājas argumentus, Atbildētāja iebildumus un pierādījumus attiecībā uz prasījumu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunkts noteic, ka izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantisks raksturs – piedzenami to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 EUR.

Civilprocesa likuma 44.panta ceturtā daļa noteic, ka ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Atbildētājs lūdz piedzīt no Prasītājas izdevumus advokāta palīdzības samaksai. Lietā iesniegts Advokātu biroja "Rozenfelds un Grāvele" rēķins Nr.R-14/2018 (lietas 177.-178.lapa) par summu 3145,25 EUR apmērā un maksājuma uzdevums par minēto summu (lietas 179.lapa).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d)apakšpunktu un ceturto daļu no Prasītājas par labu Atbildētājam piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 1425 EUR apmērā (50 % no 2850 EUR=1425 EUR).

Civilprocesa likuma 204.^{1}pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.pantu, 44.pantu, 97.pantu, 193.pantu, 194.pantu, 250.^{17}pantu un 204.^{1}pantu,

nosprieda:

Noraidīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, prasību pret SIA "ELIZABETES CENTRS", reģistrācijas Nr.40003344230, par preču zīmju nelikumīgas izmantošanas pārtraukšanu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "ELIZABETES CENTRS", reģistrācijas Nr.40003344230, tiesāšanās izdevumus 1425 EUR (viens tūkstotis četri simti divdesmit pieci *euro*) apmērā.

Piedzītie tiesāšanās izdevumi ieskaitāmi SIA "ELIZABETES CENTRS", reģistrācijas Nr.40003344230, norēķinu kontā AS "Swedbank" Nr. LV97HABA0551011787942.

Noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas 2018.gada 3.decembrī, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Z. Studente